

Súd: Okresný súd Bratislava I  
Spisová značka: 25C/320/2009  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109249331  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2011  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická  
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2011:1109249331.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Patriciou Skotnickou v právnej veci navrhovateľa Železnice Slovenskej republiky, IČO: 31 364 501, so sídlom v Bratislave, Klemensova 8, proti odporcom 1/ KOMUNÁLNEJ poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, 2/ Mumir s.r.o., IČO: 31 632 289, so sídlom v Poltári, Družby 481, o zaplatenie 6.053,92 Eur s prísl. takto

### rozhodol:

Odporca v druhom rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 6.053,92 Eur a nahradiť mu trovy konania v sume 363 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v prvom rade zamieta.

Odporcovi v prvom rade súd náhradu trov konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Brezno 3. novembra 2009, neskôr postúpeným na tunajší súd, domáhal voči odporcovi v prvom a druhom rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 6.053,92 Eur (182.380,26 Sk) titulom náhrady škody. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 7.4.2008, č.k. 1T 3/2008-86, bol W. Š. uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 a nasl. Trestného zákona a z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 2.11.2006 o 7.10 hod. viedol ako vodič a zamestnanec spoločnosti DIAGO s.r.o. (po zmene obchodného mena Mumir s.r.o., t.j. odporca v druhom rade - pozn. súdu) spôsobil dopravnú nehodu na ceste I/66 v smere Heľpa -

- 2 -

Pohorelá na 28,546 kilometri, keď narazil autobusom v protismernej časti do železničného pricestného zabezpečovacieho zariadenia. Predmetným činom spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 6.053,92 Eur (182.380,26 Sk), ktorú si navrhovateľ dňa 14.5.2009 uplatnil u odporcu v prvom rade titulom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla odporcu v druhom rade. Odporca v prvom rade nárok navrhovateľa neuznal, považoval ho za premičaný, s ktorým postupom navrhovateľ nesúhlasil a domáhal sa náhrady škody súdnou cestou.

Odporca v prvom rade s návrhom navrhovateľa na náhradu škody, ktorý nárok evidoval ako poistnú udalosť č. 8001559822, nesúhlasil a žiadal ho ako premičaný zamietnuť. Uviedol, že z obsahu Protokolu

o dopravnej nehode v cestnej premávke zo dňa 2.11.2006 vyplýva, že dopravnú nehodu spôsobil vodič Š., ktorý v tom čase jazdil na motorovom vozidle patriacom odporcovi v druhom rade. Navrhovateľ musel z predmetného protokolu, ktorý obdržal dňa 18.9.2007, získať vedomosť o tom, kto škodu na jeho majetku spôsobil a kto za ňu zodpovedá. Poznatok o rozsahu škody nadobudol navrhovateľ preukázateľne najneskôr dňa 30.11.2006, keď listom adresovaným Obvodnému oddeleniu Policajného zboru v Pohorelej (ďalej len "OO PZ Pohorelá") oznámil celkovú výšku vzniknutej škody spolu s prácou (182.380,26 Sk s DPH). Je teda zrejme, že k splneniu predpokladov pre počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby došlo dňa 18.9.2007, v ktorý deň mal navrhovateľ vedomosť tak o rozsahu vzniknutej škody, ako aj o osobe škodcu. Pokiaľ si svoj nárok navrhovateľ uplatnil návrhom podaným na súd až dňa 5.11.2009, uplatnil si ho uplynutím subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 Občianskeho zákonníka.

Odporca v prvom rade sa k návrhu navrhovateľa, ktorý mu bol doručený postupom podľa § 48 ods. 2 O.s.p., nevyjadril.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na 23. septembra a 28. októbra 2011, ktoré viedol v neprítomnosti riadne a včas predvolaného odporcu v druhom rade; doručenie zásielky s predvolaním na termín pojednávania odporcovi v druhom rade mal pritom za preukázané postupom podľa § 48 ods. 2 O.s.p. Na pojednávaní súdu dňa 28. októbra 2011 vyhlásil súd rozsudok vo veci samej.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, a to oboznámením sa s písomnými vyjadreniami a ústnymi prednesmi splnomocnených zástupcov navrhovateľa a odporcu v prvom rade, oboznámil sa aj s listinnými dokladmi založenými do súdneho spisu, s obsahom škodového spisu odporcu v prvom rade a pripojeného spisu Okresného súdu Brezno vo veci vedenej pod sp. zn. 1T 3/2008, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Podľa Protokolu o nehode v cestnej premávke (č.l. 13) došlo dňa 2.11.2006 o 7.10 hodine na ceste 1/66 na kilometri 161,5 v smere Heľpa - Pohorelá k dopravnej nehode,

- 3 -

keď vodič z povolania W. Š. jazdiaci na autobuse zn. Karosa 734, EČV: J. XXXAA, patriaceho spoločnosti Diago s.r.o., pri prejazde cez železničné priecestie na zľadovatelej vozovke dostal šmyk, narazil do železničného rahná so stojanom a poškodil ho. Vodič Š. porušiac § 3 ods. 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a zároveň spôsobil škodu na motorovom vozidle zákonne poistenom v spoločnosti KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. odhadom vo výške 1.327,76 Eur (40.000,-Sk).

Navrhovateľ listom zo dňa 30.11.2006 oznámil OO PZ Pohorelá, že v dôsledku nárazu v tom čase neznámeho páchatela do priecestného zabezpečovacieho zariadenia bolo toto vyradené z činnosti od 2.11.2006 od 7.15 hodiny do 10.11.2006 do 13.00 hodiny, a jemu vznikla škoda v celkovej výške 6.053,92 Eur (182.380,26 Sk).

Podľa vyčíslenia predbežných nákladov navrhovateľa na odstránenie poškodenia DHM na úseku oznamovacej a zabezpečovacej techniky SO Zvolen zo dňa 6.11.2006 škoda vo výške 4.895,77 Eur (147.489,91 Sk) pozostávala z priamych nákladov spolu vo výške 4.055,22 Eur (122.167,61 Sk) spočívajúcich v a) spotrebovanom materiáli podľa odberových záznamov a pokladničných dokladov (č.l. 92) vo výške 3.279,31 Eur (98.792,61 Sk), b) cene výkonov vo výške 775,91 Eur (23.375,-Sk) za 42,50 hodín práce (č.l. 93) pri hodinovej sadzbe 18,26 Eur (550,-Sk) a z prevádzkovej réžie účtovanej k materiálovým nákladom a prevádzkovej réžie výrobného úseku a ÚŽI k priamym nákladom vo výške 840,55 Eur (25.322,30 Sk). Prevádzkové réžie boli v roku 2006 definované v zmysle interného predpisu - metodického pokynu navrhovateľa č. 4 zo dňa 14.4.2005 (č.l. 104), pričom ich výška - v prípade výrobného úseku 5,812%, v prípade aparátu riaditeľstva Údržby železničnej infraštruktúry (ďalej ako "ÚŽI") 1,055%, bola daná listom č. 06-2-36/2006-ÚE vnútornej organizačnej zložky ÚŽI (č.l. 113), a v

prípade materiálových nákladov 17,140% bola daná pokynom nákladového strediska v danom mesiaci; výpočet bol garantovaný systémom SAR R/3.

Podľa vyčíslenia predbežných nákladov navrhovateľa na odstránenie poškodenia DHM na úseku oznamovacej a zabezpečovacej techniky ZT Banská Bystrica zo dňa 6.11.2006 škoda vo výške 191,56 Eur (5.770,82 Sk) pozostávala z ceny výkonov 179,25 Eur (5.400,-Sk) za 30 hodín práce (č.l. 101) pri hodinovej sadzbe 5,97 Eur (180,-Sk) a z prevádzkovej réžie pre výrobný úsek a ÚŽI účtovanej k priamym nákladom vo výške 12,31 Eur (370,82 Sk).

Odporca v druhom rade uzatvoril dňa 27.12.2004 s odporcom v prvom rade poisťnú zmluvu č. A 146538 týkajúcu sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Karosa, EČV: J. XXXAA, a dňa 7.11.2006 mu nahlásil vznik škody. Navrhovateľ oznámil odporcovi v prvom rade poškodenie stípa v Pohorelej činnosťou odporcu v druhom rade, ktorý nárok odporca v prvom rade listom zo

- 4 -

dňa 27.5.2009 neuznal a považoval ho za premlčaný s poukazom na § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "zákon č. 381/2001 Z.z."). Odporca v prvom rade zotrval na svojom stanovisku aj po obdržaní výzvy navrhovateľa na uhradenie poisťného plnenia zo dňa 16.7.2009, ktorej prílohou bol aj rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 7.4.2008, č.k. 1T 3/2008-86, keď mal za to, že o škode sa navrhovateľ ako poškodený dozvedel dňa 2.11.2006, pretože rozsudkom v trestnej veci sa len potvrdila osoba škodcu a nové skutočnosti z neho nevyplývali.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T 3/2008, súd zistil, že uznesením zo dňa 14.9.2007, ČVS: M.-XX/DI-XXXX, začal poverený príslušník policajného zboru trestné stíhanie proti obvinenému W. Š., nar. XX.X.XXXX, pre prečin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 Trestného zákona, keďže obvinený dňa 2.11.2006 v čase o 7.10 hod viedol ako vodič autobus zn. Karosa, EČV: XXX S. po ceste I/66 v smere Heľpa - Pohorelá, pričom neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky, dostal šmyk a v šmyku narazil v protismere do železničného priecestného zabezpečovacieho zariadenia v kilometri 28,546 Pohorelá. Vyšetrovateľ policajného zboru uznesením zo dňa 26.9.2007, ČVS: M.-XXX/OdV-J.-XXXX, spojil trestné stíhanie pre daný prečin aj s trestným stíhaním vedeným proti obvinenému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Zamestnankyňa navrhovateľa JUDr. R. F. si v pozícii poškodeného v rámci výsluchu dňa 19.10.2007 uplatnila voči obvinenému vodičovi Škvarkovi nárok na náhradu škody v celkovej výške 6.053,91 Eur (182.380,-Sk), ktorý odvodzovala od vyúčtovania predbežných nákladov na odstránenie poškodeného zariadenia zo dňa 6.11.2006. Na základe návrhu Okresnej prokuratúry Brezno, Okresný súd Brezno rozsudkom zo dňa 7. apríla 2008, č.k. 1T 3/2008-86, schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi obvineným a Okresnou prokuratúrou dňa 8.1.2008, uznal obvineného W. Š. za vinného z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 288 Trestného zákona, ako aj z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, odsúdil ho na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok podmienene a zároveň mu zakázal činnosť vedenia motorových vozidiel v trvaní dvoch rokov. Navrhovateľa ako poškodeného súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Splnomocnený zástupca odporcu v prvom rade vo svojich písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch považoval nárok navrhovateľa za premlčaný. Pre uplatnenie nároku na náhradu škody podľa neho postačoval protokol o nehode v cestnej premávke, v ktorom bolo jasne uvedené kto bol vodičom motorového vozidla a kto jeho prevádzkovateľom. Pokiaľ navrhovateľ odvodzoval žalobný nárok od vzťahu k vodičovi motorového vozidla, tento vzťah nemožno subsumovať pod poisťný vzťah medzi odporcami založený titulom

- 5 -

poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto aj otázku premlčania nároku navrhovateľa posudzoval v rámci tohto vzťahu, a to bez ohľadu na osobu vodiča motorového vozidla. Keďže navrhovateľ mal pri obdržaní protokolu o nehode v cestnej premávke dňa 18.9.2007 vedomosť o rozsahu škody a z protokolu sa dozvedel o osobe škodcu, počnúc týmto okamihom začala plynúť subjektívna premlčacia doba na uplatnenie náhrady škody. Pokiaľ navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súd dňa 5.11.2009, resp. faxom dňa 3.11.2009, podal ho oneskorene. Rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 7.4.2008 nepovažoval splnomocnený zástupca odporcu v prvom rade z hľadiska uplatnenia nároku na náhradu škody za relevantný. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s jeho námietkou vyjadroval sa splnomocnený zástupca odporcu v prvom rade aj k otázke samotnej škody a jej výšky, ktorú nepovažoval za dostatočne preukázanú. Z dokladov predložených navrhovateľom totiž nebolo možné zistiť, či práce ním vykonané boli vyvolané poškodením zabezpečovacieho zariadenia a jeho opravou a či pri výpočte vzniknutej škody bola zohľadnená prípadná amortizácia poškodenej veci, tak ako to ustálila aj judikatúra súdov.

Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa zotrvala vo svojich ústnych prednesoch na dôvodnosti návrhu smerujúceho tak voči odporcovi v prvom, ako aj v druhom rade. Navrhovateľ sa o osobe škodcu dozvedel až z rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 7.4.2008, č.k. 1T 3/2008-86, keďže z Protokolu o dopravnej nehode v cestnej premávke zo dňa 2.11.2006 nebolo možné ustáliť osobu zodpovednú za dopravnú nehodu a tento nebol podpísaný ani vodičom Š.. Tým, že si navrhovateľ uplatnil v rámci trestného konania dňa 19.10.2007 nárok na náhradu škody voči vodičovi Škvarkovi, došlo k spočívaniu plynutia premlčacích dôb podľa § 112 Občianskeho zákonníka, a preto jeho nárok nemôže byť premlčaný. Pokiaľ išlo o samotnú škodu vo výške 6.053,92 Eur, splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že táto zodpovedala nákladom vynaloženým na odstránenie poškodeného zabezpečovacieho zariadenia (závorový stojan) a na následnú montáž nového zariadenia, na ktorej činnosti sa podieľali dve zložky navrhovateľa. Jednotlivé zložky pritom nevykonávali duplicitné práce. Výšku škody považovala za preukázanú listinnými dokladmi založenými do súdneho spisu, pričom s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. II. ÚS 2221/2007, považovala prípadné odpočítanie amortizácie poškodenej veci za porušenie základných práv garantovaných listinou základných práv a slobôd.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako "zákon č. 381/2001 Z.z.") poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

- 6 -

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka hrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach s poukazom na § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Predtým ako súd pristúpil k skúmaniu vecnej stránky žalobného návrhu musel sa najskôr vyporiadať s námietkou premlčania vznesenou odporcom v prvom rade. Odporca v prvom rade namietal premlčanie práva navrhovateľa na náhradu škody z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka dňom 18.9.2009, keď navrhovateľ mal preukázateľnú vedomosť o rozsahu vzniknutej škody najneskôr dňa 30.11.2006 a o osobe škodcu dňom obdržania protokolu o nehode v cestnej premávke, t.j. dňa 18.9.2007. Uvedeným dňom teda začala plynúť subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie práva na náhradu škody. Navrhovateľ podal žalobu na súd až dňa 3.11.2009.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej ( § 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

- 7 -

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Pri práve na náhradu škody je stanovená tzv. kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§ 106 ods. 1 OZ) a objektívna (§ 106 ods. 2 OZ). Obe lehoty začínajú, bežia a končia nezávisle od seba. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, kým objektívna je trojročná, a v prípade úmyselne spôsobenej škody dokonca desaťročná. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, tak pre jej začiatok je rozhodné, kedy sa poškodený dozvedel o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pri posudzovaní momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode je treba vychádzať z vedomosti poškodeného o vzniknutej škode, t.j. kedy sa dozvedel o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno vyčíslieť v peniazoch. Podľa súdnej praxe sa poškodený dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, keď sa dozvie o takých skutkových okolnostiach ohľadne vzniku škody, ktoré mu napomôžu urobiť si dostatočne pravdepodobný úsudok (nejde teda o nespochybniteľnú istotu) o tom, ktorá osoba za škodu zodpovedá a v akom rozsahu. Nie je teda rozhodné, kedy si poškodený na základe získaných skutkových okolností utvorí právny záver o zodpovednosti určitej osoby za škodu v určitom rozsahu.

Súd sa stotožnil s argumentáciou odporcu v prvom rade a považoval právo navrhovateľa na náhradu škody uplatnené voči odporcovi v prvom rade za premlčané. Vychádzal z toho, že navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi v prvom rade nárok podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. nárok na priame plnenie voči poisťovateľovi z titulu náhrady škody. Z ustanovenia odseku 2 predmetného paragrafu vyplýva, že na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi sa uplatňuje rovnaká právna úprava ako v prípade premlčania nároku proti osobe škodcu, ktorá v poznámke pod č. 22 odkazuje na § 106 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je teda zrejmé, že pre posudzovanie premlčania nároku poškodeného voči poisťovní poisteného podľa zákona č. 381/2001 Z.z. je rozhodná právna úprava Občianskeho zákonníka, ktorá definuje tak objektívnu premlčaciu dobu a v rámci nej plynúcu subjektívnu premlčaciu dobu.

Pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že navrhovateľ mal vedomosť o rozsahu vzniknutej škody na jeho majetku už dňom 6.11.2006, kedy vyčíslil náklady na odstránenie poškodení zabezpečovacieho zariadenia. Navrhovateľ síce označil kalkulované náklady ako predbežné, avšak v priebehu ďalšieho obdobia ich nijako neopravil,

ani nedoplnil a v stanovenom rozsahu si ich uplatňoval tak v trestnom konaní, ako aj v prebiehajúcom konaní pred súdom. Poznatok o osobe škodcu a osobe zodpovednej za vzniknutú situáciu získal navrhovateľ z Protokolu o nehode v cestnej premávke zo dňa 2.11.2006, ktorý podľa jeho vlastného vyjadrenia obdržal dňa 18.9.2007. Z obsahu tohto protokolu je zrejmé, že vlastníkom motorového vozidla zn. Karosa, EČV: J. XXXAA a jeho prevádzkovateľom bol odporca v druhom rade (v tom čase s obchodným menom DIAGO, s.r.o. - pozn. súdu). Škoda na majetku navrhovateľa

- 8 -

bola evidentne spôsobená prevádzkovou činnosťou odporcu v druhom rade v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. V rámci tejto zodpovednosti za škodu platí všeobecná zásada stanovená v § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že ak niekto spôsobí škodu pri vykonávaní činnosti pre inú právnickú osobu, najčastejšie ako zamestnanec pri výkone činnosti v rámci plnenia svojich pracovnoprávných povinností, nezodpovedá za túto škodu priamo sám; zodpovednosť sa viaže na osobu, v mene ktorej túto činnosť vykonával, t.j. na zamestnávateľa, ktorý je považovaný zároveň za osobu škodcu. Vzhľadom na to, že v občianskoprávnej rovine treba považovať za osobu, ktorá spôsobila škodu na motorovom vozidle jeho prevádzkovou činnosťou, práve prevádzkovateľa tohto vozidla, t.j. v danom prípade odporcu v druhom rade, mal súd za to, že navrhovateľ sa o skutočnostiach potrebných pre zistenie osoby zodpovednej za zmenšenie jeho majetku dozvedel práve z protokolu o nehode v cestnej premávke, ktorý obdržal dňa 18.9.2007. Od tohto momentu mu potom začala plynúť subjektívna premlčacia doba, ktorej koniec pripadol na 18.9.2009 (§ 122 ods. 2 OZ). Pokiaľ si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody voči odporcovi v prvom rade preukázateľne žalobou podanou na súde faxom až dňa 3.11.2006, doplnenou jej originálom dňa 5.11.2006 (§ 42 ods. 1 O.s.p.), uplatnil si ho oneskorene, a jeho nárok voči odporcovi v druhom rade treba považovať za premlčaný.

Súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa, že na ustálenie osoby škodcu ako informácie potrebnej pre počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, nepostačoval protokol o nehode v cestnej premávke, keďže tento nebol podpísaný vodičom Š. a navrhovateľ z neho nezískal jasnú vedomosť o zodpovednej osobe. Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že protokol o nehode v cestnej premávke bol do jeho súčasnej podoby transformovaný prepisom z formy ručne vyplneného dokumentu, vlastnoručne podpísaného aj samotným vodičom Š.. Pokiaľ ide o druhý argument, ako bolo už vyššie uvedené, vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá neznamena ziskanie informácie vyúsťujúcej do nespochybniteľnej istoty v určení zodpovednej osoby. Postačuje tu preukázateľné obdržanie informácie o takých okolnostiach vzniku škody, ktoré poškodenému napomôžu urobiť si dostatočne pravdepodobný úsudok o tom, ktorá osoba za škodu zodpovedá. Počiatok behu subjektívnej premlčacej doby teda nezávisí od toho, či a kedy si poškodený opatrí dostatok dôkazov, alebo kedy si pre seba vytvorí priaznivejšiu procesnú situáciu k tomu, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť mohol v súdnom konaní aj preukázať (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 1098/2004, sp. zn. 25Cdo 359/2005, sp. zn. 25 Cdo 1331/2005).

Súd vyhodnotil za nedôvodné aj tvrdenia navrhovateľa o spočívání subjektívnej premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka počas trestného konania vedeného proti obvinenému vodičovi Š. z dôvodu uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu škody dňom 19.10.2007. Je pravdou, že v rámci trestného konania vedeného proti obvinenému W. Š.T. pre prečin poškodzovania a ohrozovania prevádzky verejnoprospešného zariadenia si navrhovateľ ako poškodený skutočne uplatnil nárok na

- 9 -

náhradu škody v celkovej výške 6.053,92 Eur, a z tohto dôvodu došlo k tzv. spočívaniu plynutia premlčacích dôb. Nemožno však prehliadnúť, že nárok navrhovateľa na náhradu škody nesmeroval voči osobe zodpovednej za vzniknutú škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže nesmeroval voči odporcovi v druhom rade, ale voči vodičovi Š.. Vo vzťahu k odporcovi v druhom rade preto neprestala plynúť tak subjektívna, ako ani objektívna premlčacia doba. Spočívanie premlčacej doby totiž nastáva nielen vo vzťahu ku konkrétnemu uplatnenému právu, ale aj vo vzťahu ku konkrétnej osobe, proti ktorej sa konanie vedie. Aj podľa ustálenej judikatúry spočívanie (dočasné zastavenie) plynutia premlčacej doby nenastane, ak poškodený uplatní v trestnom konaní nárok na náhradu škody proti obžalovanému

pracovníkovi, ktorý škodu spôsobil zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, a zodpovednostným subjektom bola organizácia, ktorej úlohy obžalovaný pracovník plnil (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cz 28/77). Podľa mienky súdu, navrhovateľovi nič nebránilo v tom, aby realizoval právo na náhradu škody voči odporcovi v druhom rade, príp. voči odporcovi v prvom rade bez ohľadu na prebiehajúce trestné, a v rámci neho adhézne, konanie voči vodičovi Š.. Samotné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej trestným činom ešte nebráni jeho uplatneniu v občianskoprávnom konaní (k tomu R18/2004).

So zreteľom na vyššie uvedené súd považoval námietku premlčania vznesenú odporcom v prvom rade za dôvodnú a právo žalobou voči nemu uplatnené za premlčané. Súd preto návrh navrhovateľa smerujúci voči odporcovi v prvom rade zamietol, bez toho, aby sa bližšie zaoberal argumentáciou odporcu v prvom rade ohľadne vzniku škody a jej výšky.

Keďže platí, že i v prípade solidárnych záväzkov (za aký treba považovať žalobný návrh navrhovateľa voči odporcom v prvom a druhom rade - pozn. súdu) sa záväzok každého z dlžníkov premlčuje zvlášť, zvlášť plynú premlčacie doby a uplatnenie námietky premlčania jedným zo solidárnych dlžníkov nemá automaticky právne účinky vo vzťahu k ostatným dlžníkom (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Odo 716/2002) a odporca v druhom rade nevzniesol námietku premlčania, súd v ďalšom vecne skúmal nárok navrhovateľa na náhradu škody len voči odporcovi v druhom rade.

Mal pritom za preukázané, že odporca v druhom rade bol prevádzkovateľom motorového vozidla zn. Karosa, EČV: J. XXXAA, ktorého činnosťou bola navrhovateľovi dňa 2.11.2006 spôsobená škoda v celkovej výške 6.053,92 Eur. Navrhovateľ osvedčoval rozsah vzniknutej škody a jej výšku listinnými dokladmi založenými v súdnom spise (vyčíslenie nákladov na odstránenie poškodenia), ktoré odporca v druhom rade nijako nerozporoval a nenamietal. Vzhľadom na to, že okolnosť vzniku škody a jej výšky nebola medzi účastníkmi konania sporná, súd zaviazal odporcu v druhom rade na zaplatenie sumy vo výške 6.053,92 Eur ako škody, za ktorej vznik zodpovedá odporca v druhom rade ako prevádzkovateľ motorového vozidla podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka.

- 10 -

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania vo vzťahu k odporcovi v druhom rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., keď plne úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania voči odporcovi v druhom rade, ktorý vo veci úspech nemal v celkovej výške 363 Eur. Náhrada trov konania spočívala pritom v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania. Vo vzťahu k odporcovi v prvom rade, voči ktorému súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, súd o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi v prvom rade ich náhradu nepriznal, keďže z obsahu spisu vyplýva, že mu žiadne trovy nevznikli a ich náhradu si odporca v prvom rade ani neuplatnil.

### **Poučenie:**

**P o u č e n i e :** Proti rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno

odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Bratislave, 28. októbra 2011 Mgr. Patricia Skotnická

sudkyňa

za správnosť: Henčeková A.